

Mu het verdwenen continent

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 1991)

De Maya's vertellen dat er voor de zondvloed een enorme landmassa in de Grote Oceaan heeft gelegen. Zij noemen dit verdwenen continent MU en vertellen dat op het hoogtepunt van haar beschaving, het slachtoffer werd van een enorme ramp veroorzaakt door een 'ster' die op de aarde viel. Zij vertellen daar het volgende over:

“Toen de ster Bal daar op de aarde viel, waar nu alleen nog zee is; zie de zeven steden van MU sidderden en schudden en een stroom van vuur en rook steeg op uit de ingewanden der aarde.” Het verhaal verteld dat de sterke “Armen van Homen” de aarde na zonsondergang deed beven en dat gedurende de nacht het land MU met zijn zeven heuvelen werd ondergedompeld. “De plaats van de dode heerser is nu levenloos het beweegt niet meer, nadat het tweemaal uit zijn fundamenten lossprong. Zich met geweld een weg banend schudde de koning van de diepte het op en neer, doodde het en dompelde het onder”.

Verdwenen continent MU

Het "[Troano-Manuscript](#)" een overlevering van de Maya's, verteld ook over een asteroïde die zich als vlamme fakkels richting de aarde spoed. *“Plotseling werd de aarde getroffen door een verschrikkelijke ramp. Het begon te lichten aan de hemel en er voltrok zich een wonderlijk schouwspel. Degenen die daar een teken van komende rampspoed in zagen, vluchten weg. Er leek grind en hagel neer te komen en er leek vuur uit de hemel te vallen. Weinig mensen ontkwamen aan deze catastrofe. Wouden werden verpletterd. De duisternis kreeg de aarde in zijn greep en de sterke armen van Homen veroorzaakten geweldige aardschokken die de wereld teisterden.*

De aarde slingerde en kantelde en orkaanwinden zweepten langs het gehavende aangezicht van de wereld. Ontploffingen schokten de hele wereld toen de gebroken aardkorst, lava begon te spuwen. Een vreselijke hitte hing over de aarde en de zee begon te koken.”

Het Troano Manuscript

Als door een wonder overleefden een aantal mensen de catastrofe. Het hele gebeuren moet een geweldige indruk hebben achtergelaten in de herinnering van de mensen die het overleefden. Wat zij hun nakomelingen erover vertelden bleef bewaard in de karakteristieke beeldende vorm van de mythe. Bijzonder indringend klinkt de tekst uit het vijfde hoofdstuk van het boek Chilam Balam. **“Er viel een vurige regen, als kwam naar beneden, rotsen en bodem kantelden. En de grote slang werd van de hemel gerukt, waarop haar huis en stukken van haar gebeente op de aarde vielen”.** Nadat de alles verwoestende ramp was het land voor lange tijd onbewoonbaar.

In een museum in [Ica](#) in Peru in Zuid Amerika, liggen ca 20.000 gegraveerde stenen. Op een van de stenen is een asteroïde/komeet te zien die zich langs de hemel voortbeweegt met een geweldige staart, terwijl de kop van het gevaarte door een bol wordt voorgesteld zoals de mensen van alle tijden dat hebben gedaan. Een overlevering uit die regio vertelt dat de komeet in drie delen op de aarde te pletter sloeg. Als stille getuigen van de ramp staken hier en daar nog stukken land boven het water uit; de huidige eilanden in de Grote-oceaan.

Ica steen met komeet die zich langs de hemel voortbeweegt

Diverse onderzoekers menen dat deze komeet de verwoesting van het werelddeel MU heeft veroorzaakt.

In Yucatan is een tekst gevonden met daarop de gevolgen van de inslag van de asteroïde: In het jaar 6 Kan, op de 11^e Muluc in de maand Zac, waren er verschrikkelijke aardbevingen die zonder onderbreking voortduurden tot de 13^e Chuen. Het land MU werd geofferd. Nadat het land, tweemaal was opgeheven, verdween het plotseling in de nacht. Onderaardse krachten lieten het land een aantal keren zinken en weer oprijzen. Uiteindelijk gaf het oppervlak zich prijs en tien landen werden uit elkaar gescheurd en verspreid. Niet in staat om de kracht van de schokken te weerstaan zonken zij met 64 miljoen inwoners.

Het was de 19e-eeuwse reiziger en schrijver [Augustus Le Plongeon](#) (1825–1908) die na onderzoek in enkele Maya-ruïnes in

Yucatán tot de conclusie kwam dat er een continent met de naam MU moet hebben bestaan en ergens in de Atlantische Oceaan moet hebben gelegen. Plongeon's theorie verkreeg bekendheid door James Churchward (1851–1936), die er serieus onderzoek naar deed en met de conclusie kwam dat Mu in de Grote Oceaan (Stille Oceaan) moet hebben gelegen. Churchward schreef er een serie boeken over, genaamd [Lost Continent of Mu, the Motherland of Man](#) (1926), wat later bekend werd als *The Lost Continent Mu* (1931). Zijn theorieën over het continent werden nog verder uitgewerkt door andere schrijvers. Zowel overleveringen van de Maya's als een groot aantal archeologische vondsten op eilanden in de Grote Oceaan vertellen het verhaal dat ze onderdeel hebben uitgemaakt van een groot continent.

Het land MU had een uitvoerig wegennet. Het liep als een soort spinnenweb over het hele continent. Overblijfselen hiervan zijn teruggevonden op het door de Nederlander Jacob Roggeveen in 1722 ontdekte Paaseiland waar men restanten heeft ontdekt van met platte stenen geplaveide wegen. Ze noemen dit eiland "Navel der aarde" en ook "Ogen die ten hemel zien". Mu strekte zich uit van ergens ten noorden van Hawaï tot Paaseiland in het zuiden en de Fidji-eilanden in het westen. Sommigen menen dat ook Nieuw-Zeeland een onderdeel van MU moet zijn geweest. De bewoners moeten bijzonder bekwame bouwmeesters zijn geweest gezien de overblijfselen die men heeft aangetroffen op talloze eilanden in de Grote-oceaan.

Piramiden verheffen zich op de [Swallow en Kingsmill-eilanden](#), op Hawaï en de Markiezen, op de vele eilandjes rond Tahiti. Op één van de Fiji-eilanden staat het restant van een bouwwerk dat lijkt op de vermaarde "Toren van Babel". Op andere eilanden staan grote stenen tempels, cyclopische stenen muren, met reusachtige met stenen afgezette kanalen, bestrate wegen en immense monolieten en standbeelden. Aan de zuidoostelijke kust van het eiland Ponape in Micronesië, liggen ruïnes van een enorme stad genaamd [Metalanim](#) die twee miljoen mensen kan hebben gehuisvest. Sommige stenen blokken in deze ruïnes wegen vijftien ton en zijn niet van het eiland zelf afkomstig. Niemand weet wie deze stad heeft gebouwd en wanneer. Vijfduizend kilometer ten zuidoosten van Ponape, op het kleine eiland [Malden](#) in de eilandketen Line, staan de ruïnes van veertig stenen tempels waarvan de architectuur gelijk is aan die van Metalanim. Wegen van basalt leiden rechtstreeks van deze tempels de oceaan in. Op [Rarotonga](#) in de Cook eilandengroep rijst een oude weg van basaltblokken uit de oceaan op. Talloze andere moeilijk bereikbare eilanden, door de hele Grote oceaan verspreid, wemelen van de geheimzinnige ruïnes, kanalen en wegen. Zij lijken alle onderling verband te houden, als waren zij eens alle onderdeel van één grote beschaving.

Een van de meest indrukwekkende ruïnes is te vinden op het eilandje [Temuen](#) wat ligt in een gordel van kleine eilandjes en koraalriffen rondom Ponape in Micronesië. [Hier liggen de ruïnes van Nan Madol](#). Deze ruïnes beslaan bijna het hele eiland. Onderzoekers menen dat Nan Madol moet zijn gebouwd voordat het eiland Temuen verscheen omdat de muren verder gaan dan de rand van het eiland en tot ver in de oceaan doorlopen. Chinese en Japanse parelvisseren zouden daar in de buurt op de bodem van de oceaan, met mosselen en koralen begroeide straten hebben ontdekt, benevens talloze stenen gewelven, zuilen, monolieten en resten van huizen. Herbert Rittlinger, bekend van het boek "De onmetelijke Oceaan", die uitvoerig onderzoek op deze eilanden heeft gedaan, hoorde op Ponape een legende dat Nan-Madol "ontelbare eeuwen" geleden het (schitterende) middelpunt van een beroemd rijk zou zijn geweest. Dit rijk zou in een allesvernietigende catastrofe in de golven zijn verdwenen. Op [Tonga-Tabu](#) een koraal atol ten zuiden van Samoa, is geen snipper natuursteen te vinden, toch staat er een stenen boog van vijf meter hoog waarvan het totale gewicht wordt geschat op 95 ton. Men moet 400 kilometer verderop om natuursteen te vinden.

De eilandstaat Tonga bestaat uit 177 eilanden en beslaat 700.000 vierkante kilometer in het zuiden van de Stille Oceaan. Op een aantal van deze eilanden zijn megalithische bouwwerken te vinden die daar niet door de huidige bewoners zijn neergezet. Zowel op eilanden in Polynesië als in Micronesië staan grote stenen tempels, cyclopische muren, monolieten en standbeelden. Op de Marianen eilanden gelegen in Micronesië ontdekte men op de eilanden Rota en Tinian enorme ronde zuilen die vroeger door een dak bedekt moeten zijn geweest.

De Maori's in Nieuw-Zeeland vertellen dat zij in dit land zijn aangekomen nadat hun woongebied in de omgeving van de [huidige Hawaï-eilanden](#) was weggevaagd. Evenals de Maori's zouden ook de Aborigines (Aboriginals) uit Australië tot de oorspronkelijke bewoners van MU hebben behoord. Op de boemerangs van stammen uit Australië zijn geometrische figuren gevonden die betrekking hebben op MU. Volgens degenen die geloven dat MU werkelijk bestaat heeft, zijn alle ruïnes daar de bewijzen van. Een logische verklaring voor de ruïnes op de eilanden in de Grote oceaan is dat deze eilanden op de één of andere wijze in het verre verleden door een landmassa met elkaar in verbinding moeten hebben gestaan. Een aantal geleerden hebben met bewijzen aangetoond dat de eilandengroepen in de Grote Oceaan, eens één landmassa hebben gevormd.

De Japanner Masaaki Kimura kwam met de theorie dat de enorme megalithische constructie in zee nabij het eiland Yonaguni, in de buurt van Okinawa, afkomstig is van Mu. De ontdekking veroorzaakte een schokgolf in de archeologische wereld.

Megalithische constructie nabij het eiland Yonaguni

Er heeft zich een enorme hoeveelheid MU literatuur ontwikkeld maar de mandarijnen van de gevestigde wetenschap lijken niet overtuigd. De ramp die zich heeft voorgedaan moet het aangezicht van de aarde totaal hebben veranderd en behalve de duurzaamste bouwwerken, nagenoeg alles hebben uitgewist.

Jezus komt

Franklin ter Horst

Terug naar: [Inhoud](#)